Nazwisko ŁAPOT

Imiona WŁADYSŁAW **Pseudonim** .....

Z domu .....

Data urodzenia 5-06-1909 **Miejscowość, kraj** Łódź, Polska

Data śmierci 17-01-2010 **Miejscowość, kraj** Ruislip, Anglia

Lat życia .....

Adres cmentarza .....

.....

Źródła: Dz. Polski, Londyn, 29-1-2010 r.

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska ..... **Stopień wojskowy** płk. P.S.P.

Odznaczenia Virtuti Militari, 4x Krzyż Walecznych,

Sreb. Krzyż Zasługi z Mieczami, medale polskie i brytyjskie

.....

D. P. 29.1.10 Ś ✝ P

WŁADYSŁAW ŁAPOT

Pułkownik Polskich Sił Powietrznych
(300 Dyw. Bombowy)

Urodzony 5 czerwca 1909 r. w Łodzi,
zmarł 17 stycznia 2010 r. w Ruislip.

Kawaler Orderu Wojennego Virtuti Militari,
odznaczony czterokrotnie Krzyżem Walecznych,
srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami
oraz medalami polskimi i brytyjskimi.

Msza św. pogrzebowa zostanie odprawiona
5 lutego 2010 r. o godz. 10.00
w Church of the Most Sacret Heart,
Pembroke Road, Ruislip, Middx HA4 8NN.

Cześć Jego Pamięci!
FUNDACJA STOWARZYSZENIA LOTNIKÓW POLSKICH
W WIELKIEJ BRYTANII

:: Polska 1939
:: Francja 1939-40
:: Wielka Brytania 1940-46
:: Związek Radziecki, Bliski Wschód i Włochy 1941-46
:: US Army Air Forces 1943-45
:: Front wschodni 1943-45
:: Wojenne relacje lotników
:: Życiorysy lotników polskich
:: Loty bojowe i operacyjne
:: Cmentarze wojenne
:: Szkoła Podchorążych Lotnictwa 1928-39
:: „Lista Bajana"
:: „Lista Krzystka"
:: Pozostałe artykuły i galerie
:: Podziękowania i źródła
:: Księga gości (dopisz się!)
:: O stronie/kontakt
:: Linki

Władysław Łapot

Władysław Łapot urodził się 5 czerwca 1909 r. w Łodzi. W mieście tym w 1924 r. ukończył Szkołę Powszechną nr 16. Następnie w 1927 r. rozpoczął praktykę w charakterze ślusarza w Zakładach Budowy Struktur Żelaznych. Jednocześnie dokształcał się w gimnazjum wieczorowym, by we wrześniu 1931 r. jako eksternista zdać tzw. małą maturę w Gimnazjum im. Bolesława Chrobrego w Piotrkowie Trybunalskim. 20 października 1931 r. został powołany do wojska, a swą służbę odbywał w 4 pułku lotniczym w Toruniu. Przysięgę złożył 21 grudnia, a następnie został skierowany na odbywający się w okresie od 15 stycznia do 1 maja 1932 r. kurs radiomechaników, który ukończył z pierwszą lokatą. Jeszcze w tym samym miesiącu, 10 maja, wysłano go na kurs podoficerski, który ukończył 12 lipca 1932 r. Bezpośrednio potem został przydzielony jako radiomechanik do 43 eskadry towarzyszącej w Toruniu, która w owym okresie przezbrajała się na Lubliny R-XIII, które zastąpiły używane dotychczas PZL Ł-2 i PWS-5.

W 43 eskadrze służył do 8 września 1935 r., kiedy odkomenderowano go do 1 pułku lotniczego w Warszawie. W okresie od września do 15 maja 1936 r. odbywał kurs dla strzelców pokładowych i radiooperatorów. Po ukończeniu kursu pozostał w Warszawie, służąc od 16 maja do 30 września 1936 r. w 211 eskadrze bombowej, latając na maszynach typu Fokker F-VIIB/3m. W dniu 1 października 1936 r. odkomenderowano po raz wtóry na centralny kurs dla radiomechaników zawodowych, który do 28 sierpnia 1937 r. odbywał się w Bydgoszczy. Od 29 sierpnia tego roku aż do wybuchu wojny należał do personelu 217 eskadry bombowej, będącej następcą rozwiązanej 215 eskadry. Zarówno poprzedniczka, jak i nowo powstała (w marcu 1939 r.) 217 eskadra dysponowała samolotami typu PZL.37B "Łoś". Na krótko przed wybuchem wojny, 31 sierpnia rano, 8 "Łosi" przeleciało na lotnisko Podlodów koło Dęblina - w jednej z załóg był Łapot (dziewiąty samolot dołączył tam po południu). Przenumerowana na 17 eskadra w składzie XV Dyonu Bombowego, w ramach Brygady Bombowej wzięła udział w kampanii wrześniowej.

Przez pierwsze trzy dni września eskadra nie brała udziału w walkach, przenosząc się w rejon Węgrowa na lotnisko Stara Wieś. Dopiero 4 września doszło do ataku na kolumnę pancerną w rejonie Radomska. Kpr. Władysław Łapot, wraz z ppor. pil. Mieczysławem Kałużą i kpr. Adamem Guzowskim wchodzący w skład załogi dowódcy eskadry, kpt. obs. Eugeniusza Prusieckiego, miał wziąć udział w trzysamolotowej wyprawie tego samego dnia. Niestety ich "Łoś" musiał lądować przymusowo krótko po starcie. Eskadra przez Popielewo wróciła znów do Podlodowa. Stąd właśnie, z załogą: por. obs. Albin Krajewski, kpt. pil. Piotr Łaguna i kpr. Mieczysław Minta, Łapot wystartował na lot na bombardowanie okolic Radomia 12 września. W międzyczasie eskadra przesunęła się w okolice Buczacza. Po agresji sowieckiej, w związku z beznadziejną sytuacją Łapot przez Kuty (gdzie 18 września został rozbrojony) ewakuował się do Rumunii. Dzień później znalazł się w Babadag, i tam też wraz z towarzyszami podróży został ulokowany u ludności rumuńskiej. 23 października uciekł, by przedostać się do rybackiego portu Bałczik, gdzie oczekiwał na statek. Dopiero 5 listopada udało mu się dostać na pokład i 19 dnia tego miesiąca dopłynął do Marsylii. Wysłano go do Lyon-Bron, w którym przebywał do 1 stycznia 1940 r. Już wcześniej zgłosił chęć wyjazdu do Anglii, wiedząc o możliwości sformowania tam polskich dywizjonów.

2 stycznia odpłynął z Francji, by wkrótce trafić do Eastchurch na wyspie Isle of Sheppey, na angielskim wschodnim wybrzeżu, gdzie kierowano początkowo cały polski personel lotniczy. 12 stycznia, zgodnie z obowiązkiem, złożył przysięgę na wierność Prezydentowi Rzeczypospolitej oraz królowi Jerzemu VI (zgodnie z polsko-angielskimi ustaleniami). Dzień później rozpoczął ogólne przeszkolenie. 29 maja 1940 r. skierowano go do Blackpool (personel polski przesuwano z Eastchurch w związku z rosnącym zagrożeniem ze strony Niemców). 7 czerwca Łapot został wysłany do Hucknall, gdzie mieściła się jednostka szkolenia operacyjnego 18 OTU. W czasie gdy przebywał tam, jednostka przeniosła się do Bramcote. W okresie od 8 do 23 czerwca przeszedł szkolenie dla radiooperatorów, po którym do lipca brał udział w bombardowaniu i ostrym strzelaniu na poligonie w Walii. W OTU zetknął się z trzymiejscowym samolotem bombowym Fairey Battle. Jako strzelec-radiooperator szkolił się także na Ansonie. Latał początkowo z różnymi pilotami, by w końcu trafić do załogi P/O Tadeusza Jasińskiego. 8 lipca przydzielony został do formującego się w Bramcote 300 Dywizjonu Bombowego "Ziemi Mazowieckiej", z którym 22 sierpnia przeniósł się na lotnisko Swinderby. Łapot dotarł tam droga powietrzną na Battle'u nr 5353. Tam do 13 września kontynuował szkolenie. 14 września na pokładzie Battle'a BH-O nr 5353 wraz z pilotem P/O Jasińskim i nawigatorem Sgt Bolesławem Sobieszczukiem, Łapot wykonał pierwszy lot bojowy dla 300 dywizjonu. Wystartowały łącznie trzy maszyny tej jednostki, a w locie towarzyszyły im również trzy Battle z 301 dywizjonu. Zadanie bombardowania barek i żeglugi w rejonie Boulogne zostało wykonane pomyślnie. Każdy z samolotów zrzucił po cztery 250-funtowe bomby. Samolot, na którym leciał Łapot, powrócił po czterech godzinach i dziesięciu minutach. Lot ten, oceniony bardzo pozytywnie przez dowództwo 1 Grupy Bombowej, był zarazem chrztem bojowym dla jednostki. Jeszcze dwa razy w tym miesiącu Łapot brał udział w lotach bojowych na bombardowanie Calais i Ostendy. Dziś owe zadania są trochę marginalizowane, gdyż "przyćmiewają" je trwające wówczas dramatyczne działania myśliwskie w ramach bitwy o Wielką Brytanię. Do dziś też historycy dość niechętnie (lub raczej wcale) uznają te bombardowania jako jej element.

Znów przyszedł czas na szkolenie, w czasie którego dywizjon przeszedł na większe maszyny typu Wellington. Na pokładzie takiego właśnie samolotu Łapot poleciał nad Antwerpię 28 grudnia 1940 r. Jak wspomniano wcześniej najczęściej wchodził on w skład załogi Jasińskiego, niemniej latał też z S/Ldr Stanisławem Cwynarem, W/Cdr Wacławem Makowskim, F/Lt Mieczysławem Kałużą, F/O Jerzym Gołko, P/O Markiem Rusieckim, Sgt Józefem Hajdukiem, F/O Władysławem Cichowskim, F/O Romualdem Sulińskim, F/O Janem Gębickim, Sgt Adamem Hałabudą, Sgt Marianem Kosteckim, Sgt Gerhardem Goebelem, P/O Zdzisławem Kurowskim, Sgt Józefem Kazimierczakiem oraz F/O Janem Konarzewskim. Latał na bombardowanie takich miast jak: Brest, Hamburg, Brema, Kolonia, Kilonia, Mannheim, Osnabrück, Duisburg, Frankfurt i Hanower. Kolejkę operacyjną zakończył 22 sierpnia 1941 r., prawie siedmiogodzinnym lotem nad Mannheim w załodze F/O Jasińskiego (Wellington nr 2040).

Po zakończeniu służby w 300 dywizjonie Łapot został przeniesiony, będąc lotnikiem z doświadczeniem bojowym, do 18 OTU w Bramcote w charakterze instruktora przy zgrywaniu załóg. W tym czasie odbył też dwa loty bojowe: nad Kolonię P/O Stanisławem Boczkowskim (na Wellingtonie X1183; samolot po prawie trzech godzinach lotu musiał zawrócić) oraz nad Essen z tym samym pilotem i na tej samej maszynie. Pobyt w jednostce szkolnej nie uśmiechał się Łapotowi, złożył więc prośbę o powrót do dywizjonu bojowego. W odpowiedzi, w styczniu 1943 r. w grupie 15 innych Polaków został skierowany do brytyjskich cywilnych linii lotniczych BOAC (British Overseas Airways Corporation). Lotnicy ci mieli stanowić po wojnie zalążek nowych Polskich Linii Lotniczych LOT. Łapot przeszedł szkolenie na Liberatorach i Dakotach w Whitchurch w Anglii, a następnie 18 kwietnia 1943 r. wysłany został do Kanady. Latał w ramach Return Ferry Service (45 Grupa Transport Command) przez Atlantyk, na trasie Montreal-Prestwick w Szkocji, spędzając w powietrzu 400 godzin w samym tylko 1943 r. Początkowo latał w załodze brytyjskiej, następnie został przydzielony do kpt. pil. Zbigniewa Wysiekierskiego. Latając na Dakotach odwiedził m.in. Heliopolis, Takoradi, Rabat, Lizbonę, Gibraltar, Kair, Maison Blanche i wiele innych miejsc. W 1944 r., po ukończeniu kursu w North Berwick w Szkocji, został promowany na pierwszy stopień oficerski podporucznika.

Podczas jednego z lotów na trasie z Elmas na Sardynii do Hurn w południowej Anglii, dowiedział się o zakończeniu wojny. Wiedząc o dramatycznych zmianach w Polsce nie zdecydował się na powrót do kraju. Pozostał w BOAC, choć początkowo Brytyjczycy czynili delikatne zabiegi, by personel latający nie składał się z Polaków. Walory, doświadczenie i znakomita opinia sprawiły, że pewna grupa polskich lotników otrzymała stałe posady w okresie pokoju. Wśród tych nielicznych znalazł się również Łapot. Swą karierę kontynuował do końca lat pięćdziesiątych, kiedy okazało się, że postęp techniczny postawił pod znakiem zapytania konieczność zatrudniania w liniach lotniczych radiotelegrafistów. Nadeszła pora na zdjęcie munduru. Aby zarobić na życie Łapot oraz jego żona Alicja - była więźniarką obozu koncentracyjnego - założyli niewielki ośrodek spokojnej starości, który prowadzili przez wiele lat. W końcu sami Łapotowie zdecydowali się na odpoczynek.

W okresie wojny Władysław Łapot został odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (nr 9072), czterokrotnie Krzyżem Walecznych oraz medalami pamiątkowymi. Kończąc swą służbę w Polskich Siłach Powietrznych posiadał polski

stopień kapitana i brytyjski Flight Lieutenanta.

Do końca życia był człowiekiem bardzo energicznym, posiadającym wspaniałą pamięć i świeżość umysłu. Był jednym z najstarszych, żyjących polskich lotników. Co roku meldował się na uroczystościach pod Pomnikiem Lotników w Northolt. Część swych pamiątek przekazał do Muzeum Lotnictwa Polskiego w Krakowie. Podpułkownik Władysław Łapot zmarł 17 stycznia 2010 r. w Ickenham pod Londynem w wieku 100 lat. Spoczął na cmentarzu w Ickenham.

Piotr Sikora

Źródła:

fotografia ze zbiorów pana Władysława Łapota
materiały otrzymane dzięki uprzejmości pana Władysława Łapota
dokumenty z Instytutu Polskiego i Muzeum Sikorskiego w Londynie
dokumenty ze Stowarzyszenia Lotników Polskich w Londynie

:: wstecz